

ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԵՐԱՇՏԾՈՒԹԻՒՆ

**ԱՐԵՎԱԿԱԿԱՆ ԵՐԴԻՆՅ, Ա.Ա.Ա.ԽՕՑԵԱՆ
Ճ.Ա.ՄԵՐԴՈՒԹԻՒՆ**

Երգեցողութիւնն Արևագալի Հայց Առամելական Անդամական Ակեղեցուոյ.

Քառամայն դաշնաւորեց Վարդան Մարգարեան.
Տպ. Երևանի 1957, էջ 70, գիմ 4 Տոլու:

Անցեալ տարի, 1957ին, Ա. Յակոբեանց տպարանէն ի լոյս ընծայուեցաւ Հայ Եկեղեցական Երաժշտութեան տհասակէտէն Կառքեւոր Հատոր մը, Երգեցողութիւնն Արեւագալի Հայց. Առաքելսկան Աւզդափառ Եկեղեցոյ անունով՝ Գիրքին ծաւուն է 20×26 սանթիմետր, 70 էջերէ բաղկացած։ Հրատարակողը, Տ. Թորգոմ Վարդանէն, Այս Հրատարակութեան Մասին Խօսիով մը կը յայտնէ թէ առաջին անգամն է որ Արեւագալի երգերը կը հրատարակուին քառամայն խառն խումբի համար ձայնագրուած և երգեհոնի բաժինով ճախացած։ Հրատարակութիւնը կատարուած է մասնաւորաբարի մտի աւնենալով անգլիախօս գաղութներու մէջ բնակող զաւակները Հայ Եկեղեցուոյ։ Առափ, երգերու բասերուն ներքեցիակուած են նաև անոնց անգլերէն առաջարձութիւնը։ Իսկ երգերու բասերուն իմաստուն հազորդ պահելու համար երգիշները, ինչպէս նաև գոհացնելու համար առ հասարակ հետաքրքիր հաւատացեալը կամ ոչ-Հայ ընթերցողը, նոյն էջին վրայ, բնագրին հանդիպակաց, զետեղուած է անգլերէն թարգմանութիւնը, «զոր այնքան խղճմուրէն և հմտորէն կատարած է Գիրք. Տ. Տիրան Արքեպիսկոպոս, նախկին Առաջնորդ Հայց. Եկեղեցոյ Ամերիկայի Թեմին»։

Երգերուն գաշնաւորումը և երգեհոնի բաժինով ճախացումը կատարած է երգահան-երաժշտ Վարդան Մարգսկան, Մարտուրէն։ «Վարդան Մարգսկան», կը հաւատաէ Տ. Թորգոմ Վարդան աշնորհն ու զիտութիւնը աւ կիտու համար հայ եկեղեցական երգերուն հաշրագատ արտայայտութիւնը գտնելու և զանոնք ծալկեցնելու՝ ներսէն, իրենց իսկ ենթահոգին մէջ նիրհուն մեղքիսկան ծալրաւակութիւնով։ Երաժիշտը ձեռքի տակ ու-

նեցած է տարբերակներ մայր եղանակներուն, որոնք սպազմաբար կ'երգուին Երուսաղէմի, Անթիլիսափ և Պոլսայ Եկեղեցիներուն մէջ։ Երաժապէմ և Անթիլիսափ կը գործածեն Լեռն Զիլինկիրեանի կողմէ միաձայն ձայնագրուած եղանակները Արեւագալի։ Պոլսոյ մէջ հաւանաբարոր աւելի շատ տարբերակներ կան, որոնցմէ տպագրուած նմուշ մըն է Ներկայ Խիւտագէրտեանի հրատարակութիւններ կը ներկայացնեն վերարիշեալ կեդրոններու մէջ երգուած Սրբագութիւն բրգիրը։ Թէ ի՞նչ եղանակ է Էջմիածնի մէջ գործածականը, չունինք ստորպ տեղեկութիւն։ Ներկային, պատճառներ ունինք մտածելու թէ վերարիշեալներէն տարբեր պիտի չըլլայ այնտեղ կիրարկուած եղանակը։ Չեսքի տակ ունինք Հայկական խաչերով տպուած համորը Երգի Զայնագրեալի ի ժամագրոց Հայց. Ա. Եկեղեցուոյ, Վաղարշապատ. Տպ. Ա. Էջմիածնի, 1877, որուն 397-405 էջերը կը բովանդակին Զայնագրեալ Երբեք Արքայութեան Հասարակաց Աղջիկը Արևաբարձր Ժամանակին։ Հարեանցի բաղկատութիւնն էր երեան բիրու հետաքրքրացարժ նմանաւթիւններ և տարբերութիւններ, որոնք բացատրելի են, եթէ նկատի առնենք այն իրազութիւնը որ նիկողայոս թաշճեան Պուլսէն հանչուած էր Էջմիածնի, կարգուուրելու համար Հայ Եկեղեցուոյ շարականներն ու երգերը։

Յայտնի է թէ Վարդան Մարգսկան ջանացած է օգտագործել մայր եղանակներու տարբերակներէն ումանք, երբ զանոնք գտած է բանաւոր և հայ երաժշտական սպիթն, ու մթնոլորտին հազորդ և ոչ-անհարազատ Այսպէս. Գ. Մարտիրոս Ակոսուածքը ունի երկու տարբերակ, առաջինը՝ պարզ, և երկրորդը՝ աւելի ոլորակաւոր կամ հանդիսաւոր, ինչպէս կարգ մը երգիշներ կը փորձուին զան։ Երանապէս Անեղնանելլու երգին տունները բաշխուած են երկու տարբերակներու վրայ, որոնցմէ առաջինը կարծեապահ մը թուիչք կ'առնէ, առաւտատեան արտոյտին պէս զիտաւորելու, իսկ երկրորդ տարբերակը կը բացուի ալքերէն խոզուն ու խազուղ հազիներուն։ Նոյն տարբերակները պահելով. Վարդան Մարգսկան, նկատի առնելով Միջակ ու թաւ ձայններու բարձրութեան տարսղութիւնը, Անեղնանելլու

երգին տօւները ձայնագրած է քառեակ մը վար հրմանայի վրայ, էջ 46-48, ի զիւրութիւն երգիչներու ։ Եսյն նպասակազ և նայն աշխատանքը կատարած է Գ. Մասի ձաւագրականին երգին Յորդութակին համար։

Արեւագալի հատորին ապագրութիւնը պատռաւրեր ձեռնարկ մըն է Ս. Յակոբեանց Տպարանին համար։ Տպագրութիւնը՝ մաքուր, բացի ձայնագրաւած վերջին ութը էջերէն, որոնց մասին իմացանք թէ արկածի մը հետեւանքով և երկրին մէջ նոյն սեհակի և որուկի թուզթ չգտնուելուն պատճառով, ապարանց պարուաւուած էր Պէյրութ տանիլ ձայնագրեալ տախտակները և այնուղ ապագրել տալով երւուազէմ փոխագրել։ Գնահատանքի արժանի են, բացի երիտասարդ տրուեստագէտ Վարուժան Հայրապետեանէ։ որ իւրայատուկ ըմբռանովութեամբ պատրաստած է կողքի զծագրութիւնը, ամերիկաբնակ երկու ընասնիքներ, որոնք նպաստած են հատորին հատարակութեան։ Երև Եսոք բնակող Տէր և Տիրին Փօլ Չափութեան հայթայթած են ձայնագրեալ էջերու լուսափորագրեալ տախտակները, ի յիշտառի իրենց գողամեռիկ թռուան՝ Կարօ Փօլ Թորոսեանի։ Իսկ Ֆիլատելիքայէն, Տէր և Տիրին Արամ Աթթարեան նիւթագէս օժանդակած են, յիշտառկ մը արձանագրելով իրենց զաւակաց՝ Տէր և Տիրին Մարտիրոս Աթթարեանի և թռուան՝ Արամիկի և Լեռնիկի անուան։

* *

Ուրիշ կարեոր աշխատանք մը զոր կատարած է երաժիշտ Վարդան Մարգասեան, Տ. Թորգոմ Վարդի յանձնարարութեամբ, դաշնաւորումն է նախապատարագիան արարութեան, այսինքն Առաւոտեան Ժամերգութեան երգերուն և քարոզներուն։ Հաւաստի ազրիւրէ զիտենք թէ Տ. Թորգոմ Վարդի ի մօտ պատրաստ կան հետեւալ երգերն ու քարոզները, բոլորն ալ երգեհոնիք բաժինով և ոմանք խոռոքի համար բազմաձայնուած։ — Առք Խոշբերէց, Արք երգին երկու փոփոխակներով և Փառա Յառաբեկան Քո երգին ծանրոր ու յորդոր տարրերակներով։ Եսե Փառա է Բարձուան օրհներգութեան երկու փոփոխակները, ասոր հետեւալ ըստ պատշաճի սազմաներով։ Տա-

կաւին, սարկաւագի +արշավը՝ Ասուազուն, Մայր Առաքի, Առաւուծ Մէջ, Զճշնարին, Առաջնորդութեան, զպիրներու բազմաձայնեալ պատասխաններով։ Եւ վերջապէս, Առոք Առաւուծ, Նորասունցեալ (երկու տարրերակներով և Այսէն Որդէիւ ուսւնիքներով մէկ եղանակով), Եղիշ սաղմոսը և Խորիսուցու քարոզը։ Առաւոտեան Ժամերգութեան երգերուն պատրաստի էջերուն ընդհանուր թիւն է մօտ 150։

Բացի Առաւոտեան Ժամերգութեան երգերէն, պատրաստ կան 100 էջիր ըստ հետեւալին։ — Պատէլ Խորհուրդը, Հաքենաչէլու (Երև Տէր, Ար յանէց, Քահանայի, Ժամելուաց, և Արքնան, Առարիսայն, Անել Խորհուրդը), Յարունեան Ութը Ճաշուն, Ամէն Հայր Առոք և Տէր Ութրէն երգերու փոփոխակներ, Համապատակներն և Առաւոտեան։

Վարդան Մարգասեանի կատարած աշխատանքին երաժշտական արժէքին մասին գնահատանքով արտայատուեցան բանիմաց երաժշտագէտներ և արուեստի քննադատներ, Արեւագալի Երգերու հրտարակութեան ասիթով։ Այդ արտայատութիւնները կարելի է ամփոփուած տեսնել հետեւալ տողերուն մէջ, որոնք նոյն տակն կը ցոլացնեն Հայ երաժշտական Հոգիին հաղորդ իմացականութեան մը ներկայութիւնը։ Պրուֆուէն, Հայկ Փալանթարեանց, անձնական համակի մը մէջ կը զրէ։ —

.... Կարեոր աշխատանք մըն է այս, մեր Եկեղեցւոյ շարականներու կալուածին մէջ, և կատարուած է մէծ խնամքով և ձեռնասութեամբ և արժանի է լուսպոյն գովեստներու։ Այս շարականները իրենց մեկեղիսական սոզերով, իրենց եղանակներով և գաշնաւորումով, զմիկ կ'առաջնորդեն զէպի Հայ Եկեղեցւոյ գաւերական, հարազատ երաժշտութիւնը, թօթափած օտար ամէն ազգեցութիւն։ Առանց նկարագրին և կառուցուած քին շնարհիւ, մեր Եկեղեցւոյ երաժշտակներները անսոց մէջ պիտի գոնին հետքեր ժողովրդական երաժշտութեան և վերջամացութիւններ հեթանոսական ըրջանի երգերէն։

«Այս տեսակէտէն, ես զանոնք զերազու կը համարիմ քան Հայր Ղեղոնդ Տայեանի «Նարականիներ» (Վենեատիկ, վերջին տըպագրութիւն), որոնց մէջ օտար ազգեցութեան ըրջանը զգալի կերպով շեշտուած է,

և հետեւար ծանրօրէն կը ճնշէ հարազա-
տութեանը վրայ Հայ Եկեղեցւոյ Երաժշ-
տութեան . . . .

Այս կապակցութեամբ աւելորդ չըլլար
թիրես անգրագանաւէ Բարիկահայ շարա-
թաթիրք Խթանի այն ուրախութիթ տեղե-
կութեան, ըստ որում, Բարիկարնակ Պր.
Գառլօ Միրաքեան ստանձներ է հոգալ տը-
պազրութեան ծախսիրը եւրոպական ձայ-
նազրութեամբ միաձայն զրի առնուած հա-
տորի մը, որ պիտի պարունակէ Յարու-
թեան Կիրակիներու ըստ ութը ձայնիրու-
րուար արարողութիւնները, սկսեալ Տէր չէ
բայց էն մինչ պատարագ: Այս գովելի
և համբերատանջ աշխատանքը կատարած
է Պր. Նշան Սերգոյեան, Բարիկէն: Միայն
թէ, հարց կը ծագի թէ ի՞նչ են ազրիւնիրը
ներկայացուելիք երգերուն և շարականնե-
րուն. մ՞ր կեզրոնի կամ ըրջանի եղանակ-
ներն են անոնք. մ՞րքան հարազատութեամբ
իրենց մէջ պահած են Հայ Եկեղեցական ե-
րաժշտութեան ոգին ու նկարազիրը: Տա-
կաւին, եթէ Պր. Ն. Սերգոյեան պարզա-
պէս հայկական ձայնազրութենէն նոյնու-
թեամբ փոխազրած է եւրոպական ձայնա-
զրութեան, հարց կը ծագի թէ մ՞րչափով
ներկայիս կիրարկիի եղանակներ են ներ-
կայացուելիքները: Այս պարզապին պիտի
վարանինք համաձայն գտնուելու անոնց,
որոնք կը կարծեն թէ նման աշխատանք մը
կանչուած է կորուստէ փրկիլու մեր հնա-
ւանդ գանձերը: Այդ գանձերը արգէն իսկ
կորուստէ փրկուած են որքան ատեն որ
արձանագրուած են և տպագրուած, թէ իսկ
հայկական ձայնազրութեամբ: Իսկ եթէ Պր.
Ն. Սերգոյեան փոփոխութիւններու ենթար-
կած է իր ձեռքին տակ ունեցած բնազիր-
ները, առանց մէջ նշմարելով կամ ընդզգա-
լով մնացորդներ օտար ազգեցութեանց,
այն ժամանակ պիտի պարտաւորաւինք ա-
շելի լրջանալ: Այդ պարազային կը միջա-
տեն արուեստագիտական և երաժշտական-

բանասիրական հարցեր, որոնք Պր. Սեր-
գոյեանի ուսերուն կը դնին խղճամբառ և
հմուտ ուսումնասիրութեան մը պատաս-
խանատուութիւնը: Նման աշխատանք մը
աւելի թանկագին և օգտակար պիտի լինէր
քան պարզ վերծանում մը հայկականէն
գէպի եւրոպական ձայնազրութիւն:

Կասկած չունինք որ հայ եկեղեցինե-
րէն ներս երգեցողութիւնը պէտք ունի ա-
ւելի մէծ խնամքի: Հին հասկացողութեամբ
ուշացանէրու ձեռքը կարելի չէ թողուէ ա-
նոր խնամատարութիւնը, եթէ Եկեղեցին
իր հոգեոր երգերը պիտի ծառայեցնէ հո-
գեոր սնունդ ջամբելու իր զաւակներուն:
Չի բաւեր միայն հպարտանալ այն իրողու-
թեամբ թէ ունինք հարազատ հայ եկեղե-
ցական երաժշտութիւն, որուն ինքնայտ-
առկ մթնոլորտին մէջ օտարներն անգամ
կ'ազրին հոգեկան վերացման պահեր: Այ-
ժանը պարտականութիւն մը կ'իյնայ Հո-
գեոր իշխանութեանց ուսին, որպէսզի ըս-
տեղ ծուին նպաստաւոր պարմաններ Հայ
երաժշտութեան հմուտ արուեստագէտները
քաջալիրելու, զանօնք աշխատանքի գծե-
լու, մէկ կողմէ ուսումնասիրելու համար
անհշակ մնացած նիւթերը, միւս կողմէ
մշակելու համար Հայ Հոգեոր երաժշտու-
թիւն մը: Իսկ հոգեոր դաստիարակչութեան
պակասին հետեւանք է անշուշտ, որ երգե-
լու շնորհ ունեցող զաւակները Եկեղեցինն,
այլ և այլ պատճառներով հնուռ կը մնան
եկեղեցիններու երգչախումբերէն, փոխանակ
իրենց հոգեոր պարտականութիւնը նկատե-
լու Աստուծոյ տան պայծառութեան ընծա-
յելու Աստուծմէ իրենց շնորհուած մէկ ձիր-
քին և բարի յատկութեան արգասիքը:

Հայ ազգը իր երաժշտական առաքի-
նութեանց լաւագոյնը պարտի ի սպաս դնել
Հայ Եկեղեցւոյ խորանին զիմաց, ուրկէ
միշտ պիտի բացուի լուսեղէն ճամբան իր
պատմութեան և իր ապազային:

Ճ. - Մ.

